

РЕШЕНИЕ

№ 377

гр. Благоевград, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и трети юни през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Ангелина Бисеркова
Моника Христова

като разгледа докладваното от Ангелина Бисеркова Въззивно гражданско
дело № 20221200500382 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.435, ал.2, т.7 ГПК и е образувано по жалба от М. К., ирландска гражданка, родена на ***г. в К., И., действаща чрез пълномощник адв. К.О. В., АК-В., гр.В., бул.“С.“ * срещу Разпореждане от 25.05.2021г. на ЧСИ Ш.Д., постановено по изпълнително дело № 84/2021г., с което е отказано редуциране на приети по цитираното изпълнително дело разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар на процесуален представител на вискателя.

Жалбоподателят твърди, че атакуваното постановление е неправилно, незаконосъобразно и постановено в разрез със съдебната практика. Твърди се, че на 26.03.2021г. жалбоподателката е получила покана за доброволно изпълнение на сума в размер на 2 907.51 лева, от която 951.68 лева неохлявяема главница по изпълнителен лист, 1 955.83 лева представляващо адвокатско възнаграждение, претендирано с молбата за образуване на изпълнителното дело, 114.20 лева такси на ЧСИ и присъединени публични вземания в полза на държавата. Твърди, че на 18.03.2021г. по изпълнителното дело е била вписана възбрана върху апартамент на жалбоподателката-длъжник, като в поканата за доброволно изпълнение било посочено, че е насрочен опис на апартамента на 07.04.2021г. Жалбоподателката твърди, че на 29.03.2021г. е изпратила по пощата молба до ЧСИ, получена от последния на 30.03.2021г., за редуциране на хонорара на пълномощника на вискателя до размер, определен в Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения. Твърди, че в срока за доброволно изпълнение и преди извършване на опис, на 06.04.2021г. е подала молба по чл.454, ал.1 ГПК до ЧСИ за спиране на изпълнителното производство, като представила платежно нареждане за платена сума в размер на 20 % от дълга, като от същия момент редовно плаща вноските.

Жалбоподателката твърди, че въпреки многократните опити да разбере има ли произнася на ЧСИ по молбата за редуциране на адвокатското възнаграждение на пълномощника на вискателя, не успявала дълго време да получи информация. Едва през месец ноември 2021г. получила информация по телефона, че има произнасяне, както и че съобщение за акта е изпратен на служебния адрес на пълномощника на длъжника. Твърди, че пълномощникът не е получил препис от акта. Сочи, че на 26.11.2021г. на пълномощника ѝ е изпратено разпореждането, което обжалва и което е идентично с такова по изпълнително дело № 83/2021г., за което прилага екранна снимка от кореспонденция с кантората на ЧСИ. Твърди, че разпореждането не е мотивирано. Сочи, че адвокатският хонорар е прекомерен с оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените изпълнителни действия, изразили се в подаване на първоначална молба за образуване на изпълнителното дело, налагане на възбрана, искане за опис и оценка. Твърди, че поисканите от вискателя изпълнителни действия- опис и оценка, не са извършени, тъй като в срока за доброволно изпълнение жалбоподателката-длъжник веднага започнала да погасява дълга. Твърди, че по делото няма данни за реализиран конкретен изпълнителен способ за принудително събиране на вземането, поради което неоснователно е възлагане на разноси в тежест на длъжника за адвокатско възнаграждение за извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания.

Твърди, че приетият от ЧСИ адвокатски хонорар е в размер на 1 955.83 лева, същият надхвърля над два пъти размера на дълга и многократно размера на дължимия съобразно Наредбата размер.

Счита, че в случая ЧСИ е следвало да приложи принципа на съразмерността, съобразно разпоредбите на чл.441, ал.2 и чл.442а ГПК.

Твърди се в жалбата, че е налице очевидно несъответствие между сочения от вискателя изпълнителен способ и размера на неговото вземане, поради което ЧСИ е следвало да откаже да насочи изпълнението към недвижимия имот на длъжника, вместо това и преди да изтече срока за доброволно изпълнение е насрочил опис на апартамента, като по този начин е натоварил длъжника с допълнителни, излишни такси.

С изложеното обосновава искане за редуциране на адвокатското възнаграждение по процесното изпълнително производство, възложено в тежест на длъжника, до размер на 200.00 лева, съобразно чл.10, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения /в редакция ДВ бр.68/2020г., към датата на сключване на договора за правна помощ и съдействие/. Счита, че не е налице основание за приложение в казуса на чл.10, т.2 от Наредбата.

В срока по чл.436, ал.3 ГПК вискателят не депозира писмени възражения.

В писмено становище ЧСИ е изложил мотиви по обжалваното действие като е посочил, че жалбата е допустима, а по същество неоснователна. Сочи, че по делото е приложен договор за правно обслужване, сключен на 16.02.2021г. между вискателя и упълномощения адвокат-адв.В.Д., САК, по силата на който клиентът е заплатил в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1 000.00 евро. Сочи, че съгласно чл.7 във вр. с чл.10 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения и в съответствие с размера на вземането, което се събира по принудителен ред, на вискателя се следва не само възнаграждение в размер на 200 лева - за образуване на изпълнителното производство, но и възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнително дело. Счита, че в случая договорения между вискателя и адвоката хонорар е по-

висок от предвидения в Наредбата минимум, но не е прекомерен с оглед спецификата на изпълнителното производство. Твърди, че в случая взыскателят не само е упражнил правото си да иска образуване на изпълнително дело, но е посочил и поискал извършване на определени изпълнителни действия. Наред с това счита, че длъжникът с незаконосъобразното си поведение е принудил кредитора да търси и плаща за съдебни и изпълнителни производства, поради което длъжникът отговаря за всички такси и разноски, които се явяват санкция за неговата недобросъвестност. Твърди, че само в хипотезата на пълно погасяване на вземането на взыскателя непосредствено след образуване на изпълнителното дело, адвокатското възнаграждение в размер на 1 000 евро би било в завишен размер. С изложеното и с позоваване на чл.10, т.1 вр.т.2 вр.т.7, ал.2 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения ЧСИ обосновава становище, че размерът на признатите разноски на взыскателя по изпълнителното дело, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 евро не се явява завишен, поради което жалбата като неоснователна следва да се остави без уважение.

Съдът, като обсъди доводите и възраженията, наведени в жалбата, мотивите на ЧСИ, като взе предвид и материалите по изпълнителното дело, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.436, ал.1 ГПК, от легитимирана страна – длъжник по изпълнителното производство, имаща правен интерес от обжалване, срещу валидни и подлежащи на обжалване действия – изрично посочени в чл.435, ал.2 от ГПК, т.7 – разноските по изпълнението. Жалбата е подадена против акт на съдебния изпълнител, с който същият се е произнесъл по искане на длъжника за изменение на акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на разноските на взыскателя за адвокатско възнаграждение. Т.е. жалбата е допустима.

По същество на жалбата:

Изпълнително дело № 84/2021г. по описа на ЧСИ Ш.Д., рег. № 796, с район на действие Окръжен съд-Благоевград, е образувано по молба вх.№ 03504/18.02.2021г., депозирана от „П.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление с.О.К., ул.***, общ. Б., област П., представлявано от П.И.И., действащ чрез адвокат В.К. Д., САК, и изпълнителен лист, издаден на 06.08.2020 г. по гр.д. № 5663/2019г. по описа на Районен съд-П. срещу М. К., ирландска гражданка, родена на ***г. в К., И., действаща чрез пълномощник адв. К.О. В., АК-В. за сумата от 951.68 /деветстотин петдесет и един лева и шестдесет осем стотинки/ лева, представляваща съдебни разноски за адвокатско възнаграждение. Съгласно волята, обективизирана в молбата /с вх. № 03504/18.02.2021г. по описа на ЧСИ/, взыскателят е сторил искане за образуване на изпълнително дело срещу М. К., налагане на възбрана върху собствен на длъжника недвижим имот, извършване на опис и оценка на същия имот. С молбата е заявено и искане за присъждане на разноските, сторени от взыскателя по изпълнителното дело, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 евро, съгласно приложен към молбата договор за правно обслужване от 16.02.2021г.

Към молбата е приложен договор за правна защита и съдействие, сключен на 16.02.2021г. между „П.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление с.О.К., ул.***, общ. Б., област П., представлявано от П.И.И., и адвокат В.К. Д., САК, по силата на който клиентът е заплатил на изпълнителят адвокатски хонорар за процесуално представителство по изпълнителното дело в размер на 1 000.00 евро. Съгласно договора клиентът е заплатил уговореното

възнаграждение в брой при сключване на сделката.

На 18.02.2021г. ЧСИ е постановил на основание чл.78 и чл.79 от ГПК разпореждане, с което е признал за извършени заявените с молба вх.№ 03504/18.02.2021г. на вискателя „П.“ ЕООД, разноски по изпълнителното дело, а именно сумите: 243.00 лева платена авансова такса за образуване на изпълнителното производство, 1 955.83 лева адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правно обслужване от 16.02.2021г., както и всички следващи такси и разноски на вискателя, сторени по делото.

На 18.02.2021г. до длъжника е изпратена покана за доброволно изпълнение изх. № 02817/18.02.2021 г., връчена на адресата -длъжника К., чрез адв.К.В., на 26.03.2021г., съгласно обратна разписка на /лист 18 в изпълнителното дело/. В поканата са посочени дата, час и място на насрочено принудително изпълнение –опис на недвижим имот, собствен на длъжника.

В изпълнение волята на вискателя, на 18.02.2021г. ЧСИ е наложил възбрана върху недвижим имот, собствен на длъжника М- К., а именно ½ идеална част от самостоятелен обект в сграда с идентификатор 02676.155.126.1.37 по КККР на гр.Б., вписана с вх. рег. № 1268/18.03.2021г., акт № 81, том 1, дело № 72/2021г. по описа на Служба по вписванията –гр.Разлог.

На 26.03.2021 г. на адв.К.В. в качеството на пълномощник на длъжника М. К. е връчено уведомление изх. № 03942/10.03.2021г. по описа на ЧСИ, с което страната се уведомява за насрочен за 07.04.2021 г. опис на възбранения имот /листи 19-20 в изпълнителното дело/.

С молба вх. № 06486/30.03.2021г. по описа на ЧСИ Ш.Д. длъжникът К., действаща чрез адв.К.В., е поискала редуциране на приетите от ЧСИ разноски на вискателя за адвокатски хонорар в размер на 1955.83 лева, с доводи, че същият е завишен и не е съобразен с разпоредбите на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения. Препис от молбата е изпратен за сведение и становище на вискателя, който на 06.04.2021г. е депозирал писмено становище. Вискателят, действащ чрез пълномощника си –адв.В.Д., е оспорил молбата като неоснователна и е заявил искане за оставянето ѝ без уважение.

В срока за доброволно изпълнение и преди извършване на описа, на 06.04.2021г. длъжникът К. чрез адв.К.В. е депозирала пред ЧСИ молба по чл.454, ал.1 ГПК до ЧСИ за спиране на изпълнителното производство. С молбата е представено платежно нареждане за платена по сметка на ЧСИ сума в размер на 20 % от общата сума 2 907.51 лева, а именно 581.50 лева /лист 39-40 в изпълнителното дело/. Препис от молбата е изпратена на вискателя за сведение и становище в едноседмичен срок. На 21.04.2021г. вискателят е депозирал писмено становище с вх.№ 8679, за неоснователност на искането за спиране на делото при условията на чл.454, ал.1 от ГПК.

С молба от 07232/06.04.2021г. вискателят е заявил през ЧСИ искане за присъединяване на вземането по изпълнителното дело с вземането по изпълнително дело № 83/2021г. по описа на ЧСИ Ш.Д.. Липсват данни по делото за произнасяне на ЧСИ по искането.

С разпореждане от 25.05.2021г. ЧСИ Ш.Д. е отказал да уважи молбата на длъжника К. за редуциране на приетите по изпълнението разноски на вискателя за адвокатски хонорар в размер на 1 000.00 евро с легова равностойност 1 955.83 лева адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правно обслужване от 16.02.2021г. Препис от акта е изпратен на страните по делото като по делото липсват данни за връчването му.

На 10.12.2021г. по изпълнителното дело е постъпила жалба вх.№ 24612 от

длъжника М. К., действаща чрез адв.К.В., срещу разпореждане от 25.05.2021г., с което е отказано редуциране на приетите по изпълнението разноски на вискателя за адвокатски хонорар в размер на 1 000.00 евро с левова равностойност 1 955.83 лева адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правно обслужване от 16.02.2021г. Жалбата е оставена без движение поради нередовности, за което длъжникът е надлежно уведомен. В указания срок длъжникът е отстранил пороците на жалбата, след което препис от същата е изпратен за сведение и становище на вискателя, надлежно връчена на 14.02.2022 г. /лист 73 в изп.дело/.

Съгласно извлечения от счетоводни документи /листи 7483 в изп.дело/ длъжникът К. ежесечно, в периода месец април-декември 2021г. е правил погашения на задължението-предмет на принудителното изпълнение по процесното дело, с размер на всяко погашения 291.00/293.38 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за основателна. Съображения:

Съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за един адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по –нисък размер на разноските в тази част, но не по-малко от нормативно определения минимум съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата.

Преценката за правната и фактическа сложност на изпълнителното дело следва да се извърши с оглед на всички факти, сочещи на обема и сложността на оказаната по делото правна помощ, като се вземат предвид извършените процесуални действия и други обстоятелства, определящи правната и фактическа сложност на делото.

В тази връзка на първо място съдът съобрази, че с молбата, въз основа на която е образувано процесното изпълнително дело, вискателят действащ чрез пълномощника си адвокат Виржиния Д., е заявил искане за образуване на изпълнително дело срещу М- К., налагане на възбрана, извършване на опис и оценка на недвижим имот, собственост на длъжника М- К., находящ се в гр.Б., и присъждане на сторените във връзка с изпълнителното производство разноски в това число адвокатско възнаграждение в размер на 1 000.00 евро, съгласно договор за правно обслужване от 16.02.2021г. В хода на образуваното изпълнително производство № 20217960400084/2021г. по описа на ЧСИ Ш.Д. рег. № 796 с район на действие Окръжен съд-Благоевград, ЧСИ е : изпратил покана за доброволно изпълнение изх. № 02817/18.02.2021 г. до длъжника, наложил е възбрана върху недвижим имот, собствен на длъжника, и е насрочил опис. По делото други действия по изпълнението не са извършени, нито могат да се очакват да бъдат извършени законосъобразно, поради данните за редовни месечни погашения по сметка на ЧСИ, в периода април-декември 2021г. в размер на всяко 291.00/293.38 лева, за погасяване на задължението , предмет на процесното принудително изпълнение. Ето защо съдът счита за основателен довода на жалбоподателя, че по същество изпълнителното дело не се отличава с фактическа и правна сложност. Безспорно се установи, че действията на пълномощника на вискателя се изразяват единствено в подаване на молба за образуване на изпълнително производство с посочване на способ на изпълнение, който не е бил приложен, поради спиране на производството по реда на чл.454 ГПК.

Съгласно чл.79, ал.1, т.3 от ГПК не се дължат от длъжника разноските, направени от вискателя за изпълнителни способи, които не са приложени. В казуса действително се касае за частично плащане /погасяване на вземането на кредитора и твърдения, че длъжникът редовно плаща вноските. Поради

това не може да се предполага, че ще възникне необходимост от прилагане на изпълнителен способ, за който длъжникът да дължи възнаграждение.

Съгласно чл.79, ал.1, т.3 от ГПК длъжникът следва да поеме онези разноси, сторени в изпълнителното производство, които са били необходими за събиране на вземането. Такива разноси за адвокатско възнаграждение в настоящия случай се явяват тези по чл.10, ал.1, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните разМ- на адвокатските възнаграждения, за образуване на изпълнителното производство, доколкото погашенията на дълга са предприети от длъжника след образуване на изпълнителното дело, в срока за доброволно изпълнение и преди извършване на насрочения опис на имущество на длъжника. При тези обстоятелства заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 евро с ледова равностойност 1 955.83 лева, за сумата над 200 лева до посочения като платен размер не следва да се поема от длъжника, тъй като не съответства на действителната правна и фактическа сложност на делото. Т.е. в случая длъжникът дължи единствено разноси за адвокатско възнаграждение, заплатено от вискателя по делото, в размер на 200 лева, за образуване на изпълнителното производство, каквито действия са реално извършените от пълномощника на вискателя.

Доводите на жалбоподателя и позоваването на чл.441, ал.2 и чл.442а ГПК съдът счита за ирелевантни по делото. Разпоредбите на чл.441 от ГПК сочат на предпоставки за реализиране на отговорността на частния и държавния съдебен изпълнител за вреди, причинени от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, какъвто настоящият случай не е. С разпоредбата на чл.442 а от ГПК е въведено задължение за ЧСИ да вдигне съответната обезпечителна мярка по искане на длъжника, когато същата е несъразмерна, която хипотеза също не е налице.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна и като такава следва да се уважи, а разпореждането на ЧСИ от 25.05.2021 година, с което е отказано намаляване на размера на присъденото в тежест на длъжника адвокатското възнаграждение следва да се отмени като размерът на присъдените в тежест на длъжника разноси на вискателя по изпълнителното дело, представляващи заплатен адвокатски хонорар бъде намален до размер от 200.00 лева.

Водим от горното, Окръжен съд-Благоевград

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 25.05.2021 година по изпълнително дело № 84/21 г. по описа на ЧСИ Ш.Д., рег. № 796, с район на действие Окръжен съд-Благоевград, с което е постановен отказ да се намалят приетите за събиране разноси на вискателя за адвокатско възнаграждение и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯВА размера на приетото адвокатско възнаграждение на процесуалния представител на вискателя по изпълнително дело № 84/21 г. по описа на ЧСИ Ш.Д., рег. № 796, с район на действие Окръжен съд-Благоевград като го **НАМАЛЯВА** от 1 000.00 /хиляда/ евро с ледова равностойност 1 955.83 /хиляда деветстотин петдесет и пет лева и осемдесет и три стотинки/ лева на 200 /двеста/ лева.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____